

gangspunkt tage Horsens, som for godt en måned siden var ude med netop det problem, at de er underbemandede i forhold til den normering, de rent faktisk har.

Det har noget at gøre med, at rekrutteringen er svær. Det er svært at få så mange unge igennem uddannelsessystemet, fordi der er så mange, der må gå på pension i en meget ung alder.

Det er ikke et spørgsmål om, at vi skal have opnormeret i forhold til, der skal være flere pladser. Mit spørgsmål til ministeren går konkret på: Sker der en direkte nednormering i forhold til de opgaver, som man i dag har i vores fængsler? Og jeg siger en nednormering, for det er jo det, der er spørgsmålet, og det interessante spørgsmål at få et svar på.

Kl. 13.15

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Lissa Mathiasen, at da Direktoratet for Kriminalforsorgen sammen med Fængselsforbundet drøftede, hvordan de her effektiviseringer skulle føres ud i livet, var der mange forslag til, hvordan det kunne gøres. Det afgørende for Fængselsforbundet var da, og det var det også for Kriminalforsorgen og mig, at vi fandt nogle forslag, som ikke gik ud over sikkerheden og arbejdsmiljøet.

Den effektiviseringsplan, som jeg allerede har redegjort for over for hr. Morten Bødskov, har altså som sagt som et af de helt centrale elementer, at de indsatte fremover bliver lukket ind i deres celler først på aftenen, så der ikke er behov for så stort et antal ansatte; det betyder jo, at man bevarer det nuværende sikkerhedsniveau.

Det andet, man har indvilliget i, er at se på, at der bliver en mere retfærdig fordeling af den tildelte lønsum. Og der kan jeg ikke gå ind i, hvordan de enkelte fængsler i dag fordeler den, men jeg synes, at udgangspunktet må være, at man prøver at sammenligne og så siger, at der jo ikke er nogen, der på grund af historisk betingede forhold skal have, om man så må sige, bedre vilkår end andre. Det må være sådan, at pengene bliver tilført der, hvor de virkelig negativt stærke fanger er, og der, hvor man har problemer, og der må Kriminalforsorgen og fængselsbetjentene naturligvis være solidariske med hinanden.

Men jeg vil sige, at effektiviseringskrav altid er ubehagelige. Man kan så sige, at der i den her flerårsperiode alene har været tale om 70 mio. kr., der skulle spares over 4 år, hvorimod vi i SR-regeringens gamle aftale havde et effektiviseringskrav på 283 mio. kr. Det var en noget anden

størrelsesorden, og det er jo, fordi vi har indset, at der er grænser for, hvor meget man kan presse Kriminalforsorgen.

Jeg står naturligvis ved de effektiviseringer, som er gennemført, og som jeg har redegjort for her i dag, men jeg forstår da godt, at betjentene ikke synes, at det er specielt morsomt at skulle igennem sådan en runde.

Lissa Mathiasen (S):

Jeg forstår godt, at ministeren føler behov for at bruge mange ord. For det første har jeg meget svært ved at genkende det, der bliver refereret tilbage til med hensyn til effektiviseringsarbejdet, for rent faktisk advarede selv Kriminalforsorgen mod og nedsablede hovedparten af de bud, der lå. I foråret 2005 er der fra fængselspersonalet kommet nogle meget klare hilsener om, hvordan man mente, man kunne løse det her problem, og det til trods har regeringen ikke lyttet til de ønsker, man havde fra Kriminalforsorgens og fængselspersonalets side i forhold til de udmeldinger og tilbagemeldinger, man kom med.

Tilbage står – det er derfor, jeg synes, at ministeren indtil nu har givet en sludder for sladder rent ud sagt – at uanset hvor mange ord betyder det her spareforslag, den her effektivisering, at der vil ske nednormeringer, det vil sige, at der vil ske en beskæring af det personale, der er normeret i dag. Det må være meget nemt for ministeren at give et ja eller et nej.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Lissa Mathiasen, at jeg har redegjort for, hvad det er for effektiviseringsforslag, der bliver ført ud i livet, og jeg har sådan lidt en opfattelse af, at uanset hvor mange gange jeg gentager det, vil fru Lissa Mathiasen ikke lytte til det. Jeg tror, fru Lissa Mathiasen vil lytte til, at man arbejder færre timer på dagvagt og flere timer på nattevagt, altså at fru Lissa Mathiasen opfatter det som en nednormering. Jeg opfatter det som en konstruktiv måde at gennemføre et effektiviseringsforslag på, som ikke har betydning for sikkerheden, men som naturligvis i den sidste ende betyder, at der er knap så meget afspadsring, fordi man har knap så mange timer på den tunge vagt.

Jeg synes, at det er en fornuftig måde at løse en vanskelig sag på, og som jeg allerede har sagt en gang, er effektiviseringsforslagene blevet gennemført i meget tæt samarbejde med Dansk Fængselsforbund. At Fængselsforbundet så nu,